

Ihvorvel det er vanskeligt at vinde et sikkert Indblik i disse nye Spareformers hele Virkemaade, er det dog Fællesrepræsentationens Opfattelse, efter at Sagen har været drøftet paa et den 17. f. M. afholdt Møde, at man her staar over for Selskaber, der ikke tilfredsstiller de Krav, der med Rette kan stilles til Selskaber og Institutioner, der forvalter virkelige Sparemidler, og at deres Virksomhed paa flere Omraader strider mod visse grundlæggende Synspunkter for Gennemførelsen af den Opgave, Forvaltningen af Befolkningens Sparemidler er. I saa Henseende skal man navnlig henpege paa, at Adgangen til at opnaa Laan alt for ofte er afhængig af en tilfældig Chance, ligesom ogsaa de Udlaansformer, der praktiseres, ikke synes Fællesrepræsentationen at yde den Sikkerhed for Laanene, som altid bør være til Stede, hvor det drejer sig om at forvalte Sparemidler. Disse Selskabers Virksomhed har da ogsaa været Genstand for adskillig offentlig Kritik, hvorom kan henvises til de i Dagbladet „Børsen“ for 25., 26., 29. og 30. August indeholdte Artikler om A/S Bokas, samt den senere i samme Dagblad offentliggjorte Meningsudveksling angaaende „Dansk Spare- og Byggeselskab“, ligesom ogsaa Sparekassetidende i sit tyvende Nummer for 1. November d. A., der vedlægges, har gjort nogle Bemærkninger om det samme Spørgsmaal.

Da der imidlertid hersker megen Uklarhed om disse Spireselskabers Væsen og Virkemaade, og da Spørgsmaalet om den forsvarlige Forvaltning af Befolkningens Sparemidler fra alle Sider maa anerkendes som et saare vigtigt Spørgsmaal, skal Fællesrepræsentationen ærbødigst tillade sig at henstille til det høje Handelsministerium at overveje Muligheden af at nedsætte et mindre Udvalg, der for Offentligheden kan klarlægge de Forhold, der rejser sig i Tilslutning til disse Selskabers Fremkomst. Det er Fællesrepræsentationens Opfattelse, at man herunder ogsaa bør undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan anses for forsvarligt, at disse Selskaber virker uden nogen som helst Kontrol fra det offentlige Side, ligesom man ogsaa anser det for ønskeligt, at det overvejes, om der ikke i Sparekasseloven bør indføres en Ændring, der tager Sigte paa at gøre eneberettiget for Sparekasserne ikke alene Ordet „Sparekasse“, men ogsaa Ordet „Spare“. Det er nemlig sikkert, at der ved Anvendelsen af dette Ord i et saadant Selskabs Navn vækkes Forestillinger hos det sparende Publikum om en Virksomhed i Tilknytning til den almindelige Sparekassevirksomhed, Forestillinger, som næppe altid vil svare til Virkeligheden.“

Da Fællesrepræsentationen ikke modtog noget Svar herpaa, henledte man under 20. Februar Ministeriets Opmærksomhed paa det ønskelige i, at den kommende Lovgivning om disse Spørgsmaal fremgik af et Samarbejde med Sparekassernes Organisationer. Det er nemlig for Fællesrepræsentationen af overmaade stor Betydning, at Opsparingsvirksomheden og de Institutioner, der forvalter denne Virksomhed, bevarer Karakteren af sociale Organisationer, og at den Lovgivning, der knyttes hertil, helt igennem faar en saadan Karakter, at Sparernes Interesser sikres. Fællesrepræsentationen tror at turde fremhæve, at det Grundlag, hvorpaa den nu mere end 100-aarige Sparekassevirksomhed i Danmark hviler, har haft en saadan Bæreevne, at det vil være forsvarligt at søge indarbejdet ogsaa nye Former for Opsparing paa dette Grundlag. Fællesrepræsentationen er ej heller blind for, at nye Opgaver, f. Eks. en udvidet Formaaopsparing, bør tages op af Sparekasserne, og Drøftelser herom kan ventes optaget paa kommende Møder inden for Sparekasseorganisationerne. Men under saadanne Forhold skønnes det i særlig Grad ønskeligt, at Enheden saavel i Virksomhedernes Karakter som i Lovgivningen herom ikke afgørende brydes. Fællesrepræsentationen tillader sig derfor at henstille, at der i Stedet for en Speciallovgivning om de nye Spare- og Udlaansvirksomheder søges tilvejebragt en Fælleslovgivning derved, at den bestaaende Lovgivning eventuelt udvides og ændres i Forbindelse med en Tilpasning af de nye Virksomheder til denne Lovgivning.

Kun under denne Forudsætning mener Fællesrepræsentationen nemlig at kunne tilraade, at de nye Spare- og Udlaansvirksomheder henlægges under Sparekassetilsynets Kontrol; thi som foreslaaet i Forslaget at henlægge et Antal Sparevirksomheder, der ikke er Sparekasser, under Sparekassetilsynet, maa anses for unaturligt. Publikum vil nemlig derved bibringes Forestillingen om, at disse nye